

KAZALIŠTE Drama »Ujak Vanja« A. P. Čehova u režiji Mateje Kolečnik u splitskome HNK

Erotika ruske provincije

VIŠNJA ROGOŠIĆ

Splitski HNK započeo je najjači od svoja tri premijerna programa, onaj dramski, izvedbom naslova iz lektire – »Ujak Vanja« A. P. Čehova – u subotu. Poznati dramski predložak predan je u ruke Mateje Kolečnik, popularne redateljice slovenskog glumišta, koja je nagrađivana njegovim najvećim nagradama, poput one Borštnikovih susreta.

Uz dosljedno izvedbeno poštivanje kanona dramskog teatra, slovenska gošća potvrdila je titulu jednoga od zanimljivijih mladih imena svježim prijedlogom sadržajne interpretacije velikog Čehovljeva naslova.

Tužna ljubavna drama

Drastičnim kraćenjem teksta i fokusiranjem na muško-ženske odnose, standardnu Čehovljevu priču o neostvarenim ljudima ruske provincije i njihovoj ujedinjenoj čežnji za životom, uz pomoć dramaturginje Lađe Kaštelan, Kolečnikova je pretvorila u tužnu ljubavnu dramu.

Komprimirana u jednu noć, u osnovnim se crtama drama zadržava na događajima prilikom posjeta umirovljenog sveučilišnog profesora Serebrjakova (Ante Čedo Martinić) u lošem braku s mladom suprugom Jelenom Andrejevnom (Nataša Janjić), koja privlači i brata njegove prve žene Vanju (Trpimir Jurkić), ali i obiteljskog prijatelja liječnika Astrova (Elvis Bošnjak).

Spletu nesretnih odnosa koji se odigravaju u scenografiji Ive Knezovića pridružena je i kći iz prvoga profesorova braka, Sonja (Dijana Vidušin), godinama zaljubljena u Astrova.

Uz manje prilagodbe radnje, dramaturško-redateljica sugestija da se »Ujaka Vanju« igra kao ljubavnu

U žarištu muško-ženski odnosi: Iz predstave »Ujak Vanja«

igru ključno je i razlikovno odredilo splitsko-slovenskog Čehova. Ta preinaka gledalište je povremeno doista ostavljala bez daha, što je, unatoč razvikanosti klasika, pravi raritet, no vrijednost i opravdanost koje joj potencijalno pripadaju nije do kraja realizirala.

Dramaturško-redateljica sugestija da se »Ujaka Vanju« igra kao ljubavnu igru ključno je i razlikovno odredilo splitsko-slovenskog Čehova

Zaboravljivi susreti

Kraćenjem drame u niz gustih slika, koje pršte pogrešno usmjerenom strasti, predstava je Čehovljevu prvotnu ideju o ljudskoj praznini i neostvarenosti ostavila u verbalnoj pozadini jedne polupijane neispavane noći.

Iako je odluka bila legitimna, karnalnoj je žudnji oduzela patos i svela ju na niz gorkih, ali ipak zaboravljivih erotskih susreta, koji završno pitanje ujaka Vanje »čime ću ja ispuniti još trinaest godina svoga života?« čine pomalo pretjeranim.

Ukazati, naime, strašću na njen opći i dugogodišnji nedostatak moguće je samo ako je i spomenuta životna nerealiziranost jednako uvjerljivo prisutna kao opcija, što se u upravo postavljenoj »Ujaku Vanji« nije dogodilo.

Kako je interpretacija neosporno zanimljiva i glumački uspjela, možemo doista žaliti što je njeno postpremijerno dramaturško učvršćivanje i dopisivanje malo vjerojatno.

Izvrсна gluma Nataše Janjić

Izvršnom glumom, u kojoj je dominantna crta lika tugaljiva erotičnost, po svemu je središnje mjesto predstave zauzela Nataša Janjić, kao univerzalni predmet žudnje. Trpimir Jurkić odlično je utjelovio frustraciju i grč u nju bolno zaljubljenog ujaka Vanje, dok su Bošnjak i Vidušin ostali slabije točke toga ljubavnog četverokuta s glumački neravnomjerno raspoređenom strasti.

Nataša Janjić kao Jelena Andrejevna